

Tazzuff

SENSE CAMUFLATGE

EL SEXTET BARCELONÍ TAZZUFF ÉS UNA DE LES FORMACIONS HABITUALS DELS CICLES DE BALL FOLK, GÈNERE EN EL QUAL S'HAN DESTACAT PER LA SEVA VOLUNTAT D'OBRIR NOUS CAMINS, ESPECIALMENT EN ELS ARRANJAMENTS. DESPRÉS D'HAVER GUANYAT EL III CONCURS SONS, PRESENTARAN A LA FIRA MEDITERRÀNIA -I TAMBÉ AL CIRCUIT FOLC- EL SEU PRIMER DISC, *CAMALEONS DALTÒNICS* (TEMPS RECORD, 2011). **TEXT: J.M. / FOTO: JUAN MIGUEL MORALES**

Marc del
diatònic),
Òscar Ant
Sauret (pe
que segue
del Rei de
bé. Fan b
riquesa tr
harmonies
qual l'any p
Mediterrà
amb el seu
i després
Vilanova i
Catalunya

"DINS TRAD PASSI

SONS: CO
MARC DE
format curi
sopant; a l
però despr
anar molt
estàvem m
ballable i la
I el festiva
especial. E
Barcelona
Ferreira. És
agafant em
un paratge
simultanis
d'estils però
actuacions
s'allarguen
realment m
així, pel ma
Parlem del
peça del d
sigui daltò
mica així, n
contudent
ballable, pe
diversos dis

Marc del Pino (acordió diatònic), Aleix Armengol (acordió diatònic), Adrià Grandia (viola de roda electroacústica), Òscar Antolí (clarinet baix), Xavi Grau (baix elèctric) i Dídac Sauret (percussió) són Tazzuff, un sextet que els balladors que segueixen els cicles de ball folk (Divendres a la Plaça del Rei de Barcelona, QRambra de Girona...) coneixen prou bé. Fan ballar, però també es fan escoltar per la seva riquesa tímbrica, pel seu treball amb els ritmes i les harmonies i per l'energia que transmeten; l'energia amb la qual l'any passat van obrir la final del III Concurs Sons de la Mediterrània, a la Fira de Manresa. Enguany hi tornaran, ja amb el seu primer disc, gravat a l'estudi de Nan Mercader, i després d'un estiu carregadet de bolos (FIMPT de Vilanova i la Geltrú, Vall a Vall a Llívia, Gran Ball de Catalunya a Sant Ferriol - Besalú, Andanças de Portugal...).

"DINS L'ESCENA MUSICAL TRADICIONAL BALLABLE NO PASSEM DESAPERCEBUTS"

SONS: Com han anat els concerts de l'estiu?

MARC DEL PINO: En general molt bé. Al FIMPT va ser un format curiós, nosaltres en una escalinata i part de la gent sopant; a la Festcat de Llívia, el públic va començar tímid però després es va animar, i el Gran Ball de Catalunya va anar molt bé d'espectadors per ser el primer any. Allà hi estàvem molt contextualitzats, perquè fem un repertori molt ballable i la gent hi va anar amb predisposició.

I el festival Andanças de Portugal? És un festival molt especial. El va muntar un portuguès que estudiava a Barcelona i anava als Divendres de la Plaça del Rei, Paolo Ferreira. És un festival a San Pedro do Sul que ha anat agafant embranzida i actualment és espectacular. Es fa en un paratge natural, amb vuit envelats on hi ha balls simultanis amb grups de tot arreu. Hi ha molta varietat d'estils però sempre enfocats cap a la dansa. I després de les actuacions programades, la música i el ball sempre s'allarguen amb trobades espontànies entre els músics. És realment molt especial. Nosaltres hi encaixem molt, en lloc així, pel mateix que comentava del Gran Ball de Catalunya. Parlem del vostre disc. *Camaleons daltònics!*? És l'última peça del disc, una invenció de Grandia. Un camaleó que sigui daltònic no es pot camuflar bé, i nosaltres som una mica així, no passem desapercibuts, perquè tenim un punt contundent, som a l'escena de la música tradicional ballable, però dins aquest estil ens fem notar. En fi, van sortir diversos disbarats com a títols possibles i aquest n'era un.

Com heu configurat el repertori? Hi ha peces noves i també hem recuperat la majoria de temes de la nostra maqueta, *Tazzuff* (2007). Formen part del repertori inicial del grup, han anat creixent amb nosaltres i ens feia il·lusió tornar-los a gravar amb la cara rentada abans de passar pàgina. Crec que ara som millors músics, més complets, i a més tenim el clarinet baix, que ens dona moltes més possibilitats. Sauret, per exemple, ha fet tot un procés d'aprenentatge, ha passat per la rumba i ara té un cop diferent, i en Grau amb el baix toca d'una manera molt polifacètica i hi aporta un deix aflamencat. Tenim aquest plus. No fem folk aflamencat, però sí que és cert que tots aquests elements ens donen un sabor particular.

I a més teniu dos acordions diatònics. Aquí pot sorprendre, però a l'Estat francès hi ha més grups així, de la mateixa manera que hi ha formacions amb dos violins. Això va venir des de l'inici, quan vam fer un concert a Cadaqués amb cinc acordions –entre els quals hi havia l'Armengol i jo– i un percussionista, que era en Dídac Sauret. Va ser una mica l'inici del grup. Després ja vam contactar amb l'Adrià Grandia (que va aportar la viola de roda), en Xavi Grau (baix) i molt més tard l'Antolí (clarinet baix), que va arrodonir el nostre so. En Sauret diu que aquest clarinetista és el nostre Messi, perquè té un so que és una passada, fa uns solos que ens quedem parats; ve del jazz i el clàssic, però alhora també ha mamat la jota i toca la dolçaina. Suposo que amb Tazzuff pot reunir tots aquests extrems.

Com combineu tots aquests instruments? Permeten moltes possibilitats. El clarinet baix ens dona un registre que supera els diatònics per baix; la viola de roda dona el que coneixem com a mosca, molt de ritme i veus agudes; els diatònics poden fer melodia i ritme... Aquests quatre instruments ja aporten molta riquesa, i si a més hi afegim el baix i la percussió, és bastant complet.

Algun cop heu comentat que la vostra proposta encaixa especialment nord enllà. Sí, per Europa hi ha circuits més consolidats pel que fa al ball folk. Les nostres composicions tenen un punt de curiositat, d'inquietud, de rebuçar harmònicament. De vegades ens diuen: "Què foten aquests?", perquè gaudim molt fent aturades o petites sorpreses per als balladors. Això es fa molt a França.

A més de tocar amb Tazzuff, l'any passat vas presentar el teu *Mètode simètric per a acordió diatònic*. Va ser el projecte de final de carrera de l'Esmuc: és una manera nova i concreta d'endreçar les notes al diatònic. Vaig preparar unes quantes peces i les vam interpretar al C.A.T. amb diverses formacions –entre les quals Tazzuff–. Amb el grup, l'Armengol i jo alternem sistemes simètric i semisimètric.